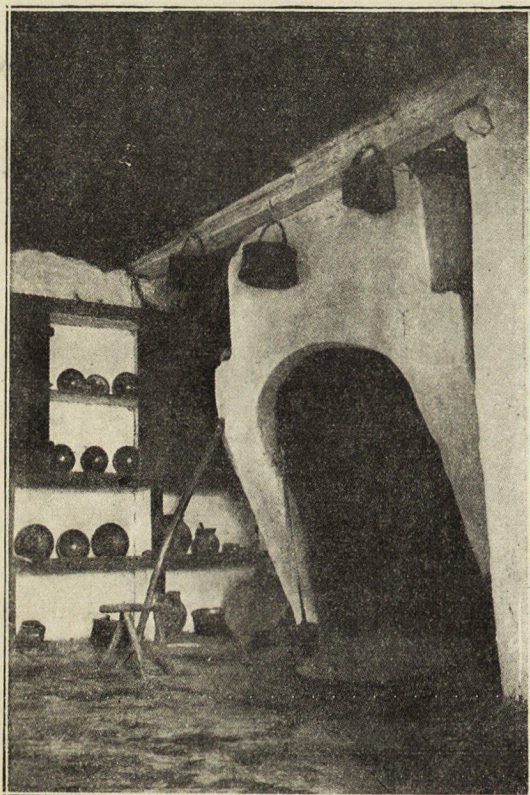

присъщо на втория етапъ на жилищната къща, ако чисто дървената приемеме за първъ. Правитѣ преминавания на тия пространства сж присъщи на дървената сграда (Жеравна).

При тетевенската както и въ родопската къща (Батакъ), а сжщо и въ жеравненската къща, въ чардака се развива хамбаря съ особена денивелация, което се отразява на външната архитектура; само при тетевенската къща обаче тоя моментъ е подчертанъ извънредно силно

съ едно еркерно надвесиане и едно излизане извънкунтурната линия на плана на къщата. При родопската къща чардака изобщо е свършено видоизменение: той е затворенопространство, като въ външната си архитектура се подчинява на общата доминанта на цѣлата сграда: затвореностъ и изолираностъ отъ външната атмосфера.

Третия елементъ на чардака е оградата му. Тя най-често е дъсчена като декоративността ѝ е създадена чрезъ изрезване на дъските. Декоративния ефектъ на тѣзи изрезки почива върху принципа на орнамента: еднообразно повторение на единъ мотивъ.

Обр. 127. — Огнище въ с. къща отъ Зап. България.

Огнище. — Най-простата форма на огнището се срѣща въ полската селска къща: една площъ отъ около 1·00 до 1·5 м. на 2 м. край вътрѣшната раздѣлителна стѣна, послѣвана съ тухли или каменни плочи, често разграничена отъ останалата площъ на пода на помещението, посрѣдствомъ ограждане съ изправени тухли или каменни плочи 6—7 см. надъ дюшетомъ. Нѣкъждѣ нивото на огнището се прави по ниско отъ това на останалиятъ подъ, а нѣкога и по високо. Надъ огнището се прави навесъ назначенъ да сбира и да отвежда димътъ отъ него надъ покрива.

При планинската къща огнището представлява по-голѣмъ инте-